

[Tesdaorp.]

at hver nation yder efter evne og forudsætninger, og Danmark kan og bør ikke snyde sig fra sine forpligtelser.

Jeg har tilladt mig dette citat i dag, for jeg synes ikke, det kan siges rigtigere, heller ikke med henblik på det lovforslag, vi beskæftiger os med her, og den forøgede byrde, det er udtryk for. Jeg håber derfor, at de partier, som hidtil har været enige om denne trods alt mest afgørende sag, også vil stå sammen og gennemføre lovforslaget. Jeg kan i så henseende kun glæde mig over den tale, det ærede medlem hr. H. C. Hansen holdt om dette spørgsmål, hvori han gav udtryk for et lignende syn på sagen, som der er givet udtryk for i den udtalelse, jeg lige citerede af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft. Vi ved, at der er nogle, der har en modsat opfattelse, det skal vi nok få at høre fra de ordførere, der skal tale efter mig.

Overfor de beklagelser over oprustningens tunge byrde, som ikke er ualmindelige i vort land, vil jeg gerne gøre to betragtninger gældende — det skal ikke tage ret megen tid.

For det første er det ikke den direkte forsvarsskat, som er den mest tyngende ved oprustningen. De ca. 200 kr. i gennemsnit pr. indbygger, som forsvarsudgifterne i disse år stort set vil komme til at andrage, er såmænd ikke det mest generende, og ved at påtage os denne byrde som vor part indenfor Atlantpactorganisationen får vi faktisk en meget betydelig udrustning gratis, som vi ikke havde fået, hvis vi ikke havde påtaget os denne byrde, og som vi ikke kan undvære, hvis vort forsvar skal være noget værd.

For det andet tror jeg, det vil være rimeligt ved denne lejlighed at fremhæve, hvad der ikke tales så meget om, at således som de direkte skatter og ydelser til staten foreløbig er foreslået — det vil interessere mig at høre, om den højtærede finansminister ikke er enig i denne betragtning —, kan skatteborgerne ikke med rette beklage sig over en voksende byrde i indeværende år. Sidste år var der nemlig noget, som hed bunden opsparing, og den er i hvert fald foreløbig ikke foreslået gentaget, og selvom det er penge, der ad åre kommer tilbage til skatteyderne igen, så skal de dog i første omgang ud af lommen på den ene eller den anden måde.

Jeg har foretaget en opstilling over, hvad det betyder, at den bundne opsparing er væk, og værnescatten forhøjes. Hvis man trækker forhøjelsen af værnescatten fra den bundne opsparing, kommer man i virkeligheden til en nettobesparelse. Hvis man ser bort fra de personlige fradrag, andrager besparelsen for en indtægt på 8 000 kr. 200 kr.,

for en indtægt på 10 000 kr. 336 kr., for en indtægt på 12 000 kr. 460 kr., for en indtægt på 15 000 kr. 700 kr., for en indtægt på 20 000 kr. 1 100 kr., for en indtægt på 30 000 kr. 2 040 kr. o. s. v.

Selvfølgelig må man ved denne opstilling tage et rimeligt forbehold, nemlig at sidste rate af den bundne opsparing endnu ikke er betalt, men alt i alt er der i hvert fald ikke tale om en forhøjelse af de samlede byrder, og selvom jeg skal være den første til at anerkende, at vore direkte skatter er store nok og sikkert i højere grad burde afløses af forbrugsafgifter som en sundere og retfærdigere beskatningsmåde, synes jeg dog, at der i dag, da vi behandler værnescattens forhøjelse, er grund til at fremhæve det lyspunkt, som det faktisk er for skatteyderne, at de skal skaffe færre rede penge til skattevæsenet trods værnescattens forhøjelse.

Hvad angår forslaget enkeltigheder, går jeg ud fra, at ting som aktieselskabernes og andelsselskabernes forhold kan diskuteres i det kommende udvalg. For en øjeblikkelig betragtning forekommer det i hvert fald at være meget lidt, andelsselskaberne skal af med, og jeg finder også, det er beregnet på en i forhold til aktieselskaberne lemfædig måde. Det er så meget mere naturligt at sige dette, som ingen vil mistænke andelsselskaberne for at have mindre ansvarsfølelse overfor vort forsvar end aktieselskaberne.

Også det omdiskuterede pristalsspørgsmål, som bl. a. det ærede medlem hr. H. C. Hansen rørte ved, egner sig vist udmærket til forhandling i udvalg, navnlig da det jo ikke lader til, at der er særlig store muligheder for, at pristalsfamilien overhovedet kommer til at betale værnescat med de nu foreslåede satser.

Jeg vil gerne sammenfatte det, jeg her har sagt i følgende: når vi vil skabe et forsvar i fællesskab med de nationer, som vi har lovet at stå sammen med, og som har givet os det samme tilsagn, så må vi også yde vor del af de fælles udgifter. Det er ikke noget lille bidrag, når alle faktorer, som berører vort land og vor økonomi, regnes med, og det bliver sikkert ikke mindre foreløbig, men det er efter det konservative folkepartis mening ikke for stor en byrde at pålægge vor befolkning, når vi tænker på, hvad det modsatte kunne føre til.

Ud fra disse betragtninger kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Bertel Dahlggaard: De skattelovsforslag, der står på dagsordenen i dag, er ikke fremsat